

III

(Forberedende retsakter)

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG

EØSU'S 500. PLENARFORSAMLING DEN 9.-10. JULI 2014

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU

COM(2014) 43 final — 2014/0020 (COD)

(2014/C 451/07)

Ordfører: **Edgardo Maria Iozia**

Europa-Parlamentet og Rådet besluttede henholdsvis den 25. februar 2014 og den 27. marts 2014 under henvisning til artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde at anmode om Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om:

»Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om strukturelle foranstaltninger til forbedring af modstandsdygtigheden i kreditinstitutter i EU«

COM(2014) 43 final — 2014/0020 (COD).

Det forberedende arbejde henvistes til Den Faglige Sektion for Det Indre Marked, Produktion og Forbrug, som vedtog sin udtalelse den 23. juni 2014.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog på sin 500. plenarforsamling den 9.—10. juli 2014, mødet den 9. juli 2014, følgende udtalelse med 97 stemmer for, 1 imod og 3 hverken for eller imod:

1. Konklusioner og anbefalinger

1.1 Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) udtrykker sin uforbeholdne støtte til den strukturelle reform af banksystemet, som det betragter som det mest afgørende lovgivningsinitiativ af de mange, der er fremført som følge af den finansielle krise. EØSU understreger, at denne reform er den første, der indeholder en gennemgribende revision af banksystemets kerne og en fuldførelse af bankunionen. Desuden kan den bidrage væsentligt til genskabelsen af tilliden hos borgere og virksomheder og til med henblik på at sikre en god finansiering af økonomien at styrke det europæiske banksystem og mindske risikoen for afsmittende virkninger.

1.2 EØSU er overbevist om den absolutte nødvendighed af denne forordning, som vil omlægge forvaltningen af en bred række bankydelse og finansielle tjenesteydelser. For EØSU står det klart, at den foreslåede forordning ikke vil være tilstrækkelig til at undgå en ny krise. Dette kræver en større ændring af den finansielle kultur og godkendelse af etiske principper for finanssektorens daglige aktiviteter. Alle interessenter bør inddrages i opbygningen af et nyt finansielt og økonomisk system med henblik på at skabe en bæredygtig og modstandsdygtig finanssektor og finde den bedst mulige afvejning af alle de berørte parter interesser. Med henblik herpå går EØSU ind for og opfordrer til en bred aftale med det sigte at puste nyt liv i økonomien og genopbygge tilliden til de finansielle institutioner. Udvalget beder samtidig Kommissionen om at fremme en europæisk social pagt med henblik på en bæredygtig finansiering. Arbejdstagere, ledelser, aktionærer, investorer, familier, SMV'er, virksomheder og erhvervskunder bør nå frem til en stabil og rimelig aftale med henblik på at skabe en branche for finansielle serviceydelser, der kan udvikle velstand og støtte realøkonomien, væksten og de gode job samt beskytte miljøet og hindre uønskede negative sociale konsekvenser.

1.3 EØSU henleder opmærksomheden på, at det er nødvendigt at sikre, at de nationale myndigheder anvender fælles kriterier, og anbefaler en ensartet tilgang til gennemførelsen af denne lovgivning på EU-plan, der så vidt muligt er aftalt med de nationale myndigheder i tredjelandene.

1.4 EØSU udtrykker tvivl om beslutningen om at tillade sameksistensen af forskellige nationale forordninger og EU-forordningen. EØSU er overbevist om, at en sådan ramme risikerer ikke at sikre en ensartet gennemførelse af de nye regler. hilser det velkommen, at denne undtagelse udelukkende er udformet med henblik på lovgivning, der fandtes forud for forordningsforslaget, forudsat at der er garanti for fuld ækvivalens med det foreliggende forordningsforslag.

1.5 EØSU anser Kommissionens forslag til forordning som en behørig og effektiv reaktion, der sigter mod at adskille aktiviteter inden for forretningsbankydelse fra investeringsaktiviteter. Den valgte løsning er ganske vist til sammenligning med visse landes alternativer baseret på dialog og vurdering, hvilket gør det muligt at undgå modstrid med den universelle bankmodel, idet denne bevares og der udelukkende handles på baggrund af de store risici, der er forbundet dermed.

1.6 EØSU understreger, at den foreslåede lovgivnings virkning på beskæftigelsen ikke er blevet taget behørigt i betragtning. Hundretusindvis af job kan gå tabt på grund af det overordnede regelsæt om finansielle tjenesteydelser, og det er uacceptabelt, at der ikke er planlagt nogen foranstaltninger til reducere af de væsentlige direkte og indirekte sociale virkninger. Den foreliggende forordning har måske kun en begrænset direkte indvirkning, men dens potentielle indvirkning på virksomhedernes aktiver ville give genlyd i hele det finansielle system. Omvendt skal det indrømmes, at den lavere bankrisiko vil gavne realøkonomien som helhed og utvivlsomt have en positiv indflydelse på beskæftigelsen generelt.

1.7 Der hersker alvorlig bekymring for, at omkostningerne vil blive pålagt arbejdstagerne. Selv om Kommissionen har taget højde for dette aspekt i sin konsekvensanalyse, er der ikke afsat meget plads til dette problem i reformen. De aktiviteter, der berøres af reformen, er ganske vist de mindst arbejdsintensive, men reformens indirekte virkninger vil føre til udgiftsbesparende politikker, der kan resultere i yderligere jobnedskæringer, som bebudet af nogle af de vigtigste banker.

1.8 Mange kræfter (finansielle lobbyer, store medlemsstater, kunder og investorer, husholdninger, store og små virksomheder, foreninger osv.) og vidt forskellige interesser spiller ind. Lærestregen fra en tid, hvor det finansielle systems regler havde forrang, står nu klart: Offentlighedens interesse har forrang. EØSU går derfor ind for en taktændring, der bringer den fælles interesse i centrum, således at der skabes balance mellem alle interessenters interesser, idet det er overbevist om, at dette er den eneste måde, hvorpå reformen kan gennemføres effektivt.

1.9 EØSU er overbevist om, at der for at sikre et bæredygtigt finansielt system er behov for »tålmodig finansiering«, hvor man ikke længere for enhver pris søger kortsigtet udbytte, men prioriterer effektivitet og langsigtet stabilitet. Forordningen indeholder forslag om en ændring af forretningsmodellen.

1.10 EØSU mener, at Kommissionen bør rette større opmærksomhed mod investorer og arbejdstagere, som hidtil ikke har fået meget opmærksomhed i reformen. På lang sigt sikres systemets bæredygtighed gennem den genvundne tillid, der opnås ved et mere sikkert miljø for investorer og arbejdstagere, der spiller en aktiv rolle i risikostyringsproceduren.

1.11 EØSU mener, at fleksibilitet i forbindelse med forordningens gennemførelse er et behørigt og hensigtsmæssigt princip. Bankaktiviteternes »biodiversitet«⁽¹⁾ er rent faktisk en garanti for systemets stabilitet og effektivitet. EØSU påpeger imidlertid, at dette ikke må forveksles arbitrær anvendelse af reglerne.

1.12 EØSU opfordrer Kommissionen til i sin konsekvensanalyse at give en detaljeret vurdering af samspillet mellem forordningens centrale forslag og andre nylige initiativer, f.eks. CRDIV, BRRD, den fælles afviklingsmekanisme osv., samt en vurdering af risiciene for overgang til skyggebanks.

⁽¹⁾ EUT C 100 af 30.4.2009, s. 84.

1.13 EØSU anbefaler, at tilsynsaktiviteterne gennemføres i tæt samarbejde og koordination mellem Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og de nationale myndigheder, der har et godt kendskab til markederne, og som vil spille en afgørende rolle i styringen af EU's nye reformerede finanssektor.

2. Forslaget til forordning

2.1 Ifølge Kommissionen udgør dette forslag en central del af EU's svar på dilemmaet med banker, som er for store til at krakke. Det tager sigte på at forhindre de ukontrollerede og resterende risici i EU's banksystem, som ikke styres, i at manifestere sig. Det vil indskrænke udbredelsen af aktiviteter af rent spekulativ karakter.

2.2 Forordningen sigter mod at forebygge systemiske risici og finansielle stresssituationer samt at store, komplekse og indbyrdes afhængige enheder i det finansielle system, navnlig kreditinstitutter, krakker, og mod at nå følgende mål:

- (a) at begrænse overdreven risikotagning i kreditinstitutter
- (b) at fjerne væsentlige interessekonflikter mellem kreditinstitutters forskellige dele
- (c) at undgå fejlallokering af ressourcer og fremme långivning til realøkonomien
- (d) at bidrage til ikke-konkurrenceforvridende vilkår for alle kreditinstitutter i det indre marked
- (e) at begrænse indbyrdes afhængighed i den finansielle sektor, som medfører systemiske risici
- (f) at fremme effektiv ledelse og overvågning af samt effektivt tilsyn med kreditinstitutter
- (g) at fremme velordnet afvikling og genopretning af koncerner.

Ved denne forordning fastsættes der regler for:

- (h) forbud mod egenhandel
- (i) adskillelse af visse handelsaktiviteter.

2.3 Andre typer ekstra finansielle tjenesteydelser/produkter (securitisering, erhvervsobligationer, derivater osv.) bør derfor fortsat være tilladt.

3. Indledende bemærkninger

3.1 Kommissionen skønner, at den finansielle krise koster EU's regeringer ca. 1,6 billioner EUR. (13 % af EU's BNP) i statsstøtte som følge af redningsforanstaltninger i finanssektoren.

3.2 EU's banksektor er stærkt koncentreret: 14 europæiske bankkoncerner er opført som globalt systemisk vigtige finansielle institutioner (SIFI), og 15 europæiske bankkoncerner sidder på 43 % af markedet målt efter størrelsen af aktiviteter og udgør 150 % af EU-27's BNP, og 65 % ligger i hænderne på de første 30 grupper!

3.3 Den finansielle krise, som begyndte i USA, men havde en tsunamieffekt på det europæiske system, havde mange årsager, men de vigtigste kan fastslås som overdreven risikotagning, overdreven gearing, utilstrækkelige kapital- og likviditetskrav og det generelle banksystems kompleksitet.

3.3.1 I oktober 2012 udtalte Liikanengruppen sig som følger: Det er nødvendigt juridisk at holde visse særligt risikobetonede finansielle aktiviteter adskilt fra de banker i samme bankkoncern, der modtager indskud. De aktiviteter, der skal holdes adskilt, er egenhandel med værdipapirer og derivater og visse andre aktiviteter, som er tæt forbundne med værdipapir- og derivatmarkederne ⁽²⁾.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

3.4 Med dette forslag forsøger Kommissionen at reducere risikomarginerne i banksystemet og bringe potentielt spekulative operationer under kontrol. Forslaget bør ses i sammenhæng med den tilknyttede forordning om værdipapirfinansieringstransaktioner⁽³⁾, der sigter mod at gøre det såkaldte »skyggebanksystem« mere gennemsigtigt. Ved udgangen af 2012 udgjorde aktiverne i skyggebanksystemet globalt set 53 billioner EUR, dvs. omkring halvdelen af det internationale banksystems aktiver, og var hovedsagelig koncentreret i Europa med ca. 23 billioner EUR og i USA med ca. 19,3 billioner EUR. Disse tal er imponerende, når de sammenholdes med det samlede EU-28-BNP, som ikke oversteg 13.071 billioner EUR i 2013 (Eurostat).

3.5 Europa-Parlamentets McCarthy-beslutning⁽⁴⁾ indeholder en række vigtige principper og en erklæring om, at »det centrale princip for en reform af bankvæsenet skal være at tilvejebringe et sikkert, stabilt og effektivt banksystem, der tjener den reelle økonomis, kundernes og forbrugernes behov (...) en strukturel reform skal stimulere den økonomiske vækst ved at understøtte tilførsel af kredit til økonomien. Især til SMV'er og nystartede virksomheder, skabe større modstandsdygtighed over for potentielle finanskriser, genoprette tilliden og tiltroen til banker og fjerne risici for de offentlige finanser; (...) et effektivt banksystem skal føre til en ændring i bankkulturen for at reducere kompleksiteten, øge konkurrencen, begrænse den indbyrdes forbindelse mellem risikobetonede aktiviteter og kommercielle aktiviteter, forbedre selskabsstyringen, skabe et ansvarligt aflønningssystem, tillade effektiv afvikling og genopretning af banker, styrke bankkapitalen og tilføre kredit til realøkonomien«.

Det nye tilsyn med de internationale markeder er stærkere, mere vidtrækkende og har frem for alt flere beføjelser end tidligere, baseres i mindre grad på skøn og giver markedet og slutbrugerne mere sikkerhed.

4. Høringens hovedpunkter

4.1 Udvalget mener, at Kommissionen er på rette spor, men at det vil være hensigtsmæssigt at fremlægge forslaget sammen med nogle af de synspunkter, der kom frem under drøftelserne med de forskellige interessenter, og som måske ikke er blevet overvejet i tilstrækkelig grad. EØSU henleder derfor opmærksomheden på nogle af de hovedpunkter, som blev rejst af interessenterne. De repræsenterer ikke EØSU's synspunkter fuldt ud, men fortjener ikke desto mindre at blive gengivet som fremført.

4.2 Reformforslaget blev generelt vel modtaget. Hovedparten betragtede rent faktisk et forbud mod egenhandel og en adskillelse af traditionelle aktiviteter og handel som de rette instrumenter til at bremse spekulation i finansielle produkter og fremme bankernes udlån — en vigtig finansieringskilde for SMV'er, som er reduceret væsentligt i de seneste år på grund af politikker vedrørende spekulation i handel.

4.3 Det er vigtigt for reformens gennemførelse, at den brede vifte af forretningsmodeller dækkes, så det sikres, at de lokale banker fortsat kan tjene de lokale økonomier.

4.4 Forretningsmodellen med gensidige banker og andelsbanker fortjener særlig overvejelse. Reformen anses ikke for at være særligt tilpasset eller at kunne tilpasses til deres specifikke netværk. Den største bekymring, der blev givet udtryk for, var, at reformen kan forringe sådanne bankers funktion og tilgængelighed på daglig basis med det formål at støtte realøkonomien. Det anbefales derfor, at sådanne bankers særlige karakter og forskellige måder at drive forretning på bevares.

4.5 Reformen og de mange foranstaltninger, som Kommissionen har truffet i de seneste år, vil forbedre de individuelle transaktioners gennemsigtighed og banksystemet generelt, men vil også øge de overordnede omkostninger på forskellige niveauer. I den forbindelse fremgik det af drøftelserne, at der var behov for en overordnet konsekvensanalyse af de finansielle lovgivningsmæssige reformer, selv om man var bevidst om kompleksiteten af en sådan evaluering.

4.6 Der blev udtrykt bekymring for, at disse omkostninger, som det ofte er tilfældet, ville blive ført videre til slutbrugerne af de finansielle tjenesteydelser. Det blev drøftet, hvorvidt de positive virkninger, som de nye foranstaltninger forventes at have, f.eks. med hensyn til banksystemets stabilitet, kunne blive overskygget af de negative virkninger.

4.7 Med hensyn til systemet for beskyttelse af informanter roste udvalget og de arbejdsmarkedsparter, som havde rejst dette emne, Kommissionen for det regelsæt, den havde fremsat. Der blev opfordret til at definere begrebet »hensigtsmæssig beskyttelse« mere klart (artikel 30) og til at klarlægge udvidelsen af de foreslåede regler til alle arbejdstagere med henblik på at opfordre og motivere dem til at indberette enhver form for overtrædelse.

⁽³⁾ COM(2014) 40 final.

⁽⁴⁾ <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?pubRef=-//EP//NONSGML+COMPARL+PE-506.244+01+DOC+PDF+V0//IT&language=IT> (2013/2021(INI)).

4.8 Hvad angår de sanktioner, der henvises til i artikel 28 og 29, anbefales det, at ansvaret for overtrædelser primært placeres på kreditinstitutniveau i forbindelse med forvaltning og ikke hos enkeltpersoner.

4.9 I forbindelse med aflønningssystemet anbefales det derimod, at der henvises eksplicit til bestemmelserne i artikel 69 i direktivet om kapitalkrav (CRD) IV.

5. EØSU's bemærkninger

5.1 EØSU bifalder foranstaltningerne i Kommissionens forslag og er enig i, at en forordning er det rette juridiske instrument, idet den passer til målet om at harmonisere det indre marked for at undgå regelarbitrage og vende tilbage til et effektivt og produktivt banksystem, der tjener offentligheden og samfundet, støtter realøkonomien, husholdningerne og en afbalanceret og bæredygtig social udvikling, og som er langsigtet og kan kombinere innovation og sikkerhed.

5.2 EØSU har fastholdt sin støtte til de efterfølgende reformer, som så småt er begyndt at bære frugt. Forslaget til forordning, som er omhandlet i denne udtalelse, omhandler et af systemets mest komplekse og følsomme aspekter, nemlig modstandsdygtighed og juridisk struktur i finansielle virksomheder, hvoraf nogle har aktiver, der overstiger mange medlemsstaters BNP. De samlede aktiver på de europæiske bankers top 10-liste overstiger EU-28's BNP ⁽⁵⁾ (over 15 billioner EUR).

5.3 Den foreslåede forordning sigter mod at løse den gordiske knude, der er opstået som følge af størrelsen på, de indbyrdes forbindelser mellem og kompleksiteten af visse såkaldte »systemiske« institutter, dvs. institutter, der kan udløse en systemisk krise. »For stor til at krakke« er nu blevet et mantra, der dækker over handlinger, som ikke blot udgør en overtrædelse af de mest grundlæggende etiske principper, men også svig og lovertrædelser, som nylige og aktuelle finansielle skandaler desværre stadig vidner om. En sådan praksis betegnes eufemistisk som »moralisk hasard«!

5.4 Kommissær Michel Barnier erklærede ved fremlæggelsen af forslaget, at formålet var at forhindre en situation med banker, som er »for store til at krakke«, for dyre til at redde og for komplekse til at afvikle.

5.5 EØSU mener, at de foreslåede foranstaltninger er på rette spor, idet de mindsker risikoen for, at skatteyderne igen må træde til for at redde nødlidende banker. Efter de gentagne redningsforanstaltninger advarede EØSU mod de katastrofale konsekvenser, det ville have for statsgælden og dermed mod de skadelige virkninger af den recession, som uundgåeligt ville opstå. Desværre mandede disse varsler ud i endnu værre konsekvenser end forventet på grund af store fejlbedømmelser med hensyn til virkningerne af et stigende antal budgetkonsolideringspolitikker på baggrund af nationale krav og en kortsigtet og fejlslagen EU-politik, som ikke har været lydhør over for behovet for fleksibilitet og udlignende foranstaltninger til bekæmpelse af recession.

5.5.1 Det er først nu, at skaden som følge af denne politik kan gøres op, og det må erkendes, at det alene skyldes Den Europæiske Centralbanks rationelle forvaltning af euroområdet, at det værste tænkelige scenarie blev undgået, og at euroen og i sidste ende EU blev reddet. Hvis EØSU's advarsel var blevet hørt, kunne en stor del af skaden være undgået!

5.6 Kommissionen har med rette givet Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) en afgørende rolle i forbindelse med denne forordning. EBA vil blive hørt, inden der træffes visse afgørelser som omhandlet i dette forslag. Desuden vil banktilsynsmyndigheden have til opgave at udarbejde forslag til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og aflægge rapport og dermed holde Kommissionen underrettet om forordningens gennemførelse. EØSU har gentagne gange påpeget, at Kommissionen trods denne vigtige myndigheds ubestridte ekspertise ikke har givet den tilstrækkeligt ansvar og tilstrækkelige ressourcer.

5.7 I 1999 blev der i USA vedtaget en lov, der ophævede Glass-Steagall-loven og dermed navnlig adskillelsen af kommerciel bankdrift fra investeringsbankdrift. Desværre fulgte EU den amerikanske regerings katastrofale beslutning. EØSU bemærker, at de nuværende bestemmelser reelt genindfører adskillelsen af disse to aktivitetsområder og går endnu længere, idet de bortset fra enkelte undtagelser forbyder kreditinstitutter at modtage indskud fra handler med investeringer som hovedforpligtet og at være i besiddelse af handelsaktiver.

5.7.1 Det er helt afgørende, at EU arbejder tæt sammen med tredjelande, navnlig USA, for at nå frem til en fælles bred tilgang til forordningen. EØSU anbefaler Kommissionen at styrke det internationale samarbejde.

⁽⁵⁾ <http://www.rebanks.com/top-european-banks/assets>

5.8 Forslaget til forordning giver de relevante myndigheder et betragteligt spillerum. Det er afgørende for dem at træffe foranstaltninger og basere deres vurderinger på klare, harmoniserede og forudseelige kriterier, der fastlægger, hvornår en bank ikke længere er i stand til at styre de af sine aktiviteter, som er forbundet med høj risiko. Uden en fælles referenceramme kan risikoen for subjektive fortolkninger give den modsatte virkning i forhold til, hvad der var tilsigtet i bestemmelserne i EUF-traktatens artikel 114.

5.9 EØSU hilser Kommissionens ultimative beslutning om at vælge en efterfølgende frem for en forudgående adskillelse af markedsaktiviteterne og andre egenhandelsaktiviteter velkommen. De tekniske standarder, som med rette er overdraget til EBA, er derfor af yderste vigtighed. I betragtning af anvendelsen af afviklingsreglerne og navnlig etableringen af afviklingsmyndigheden, som blev godkendt af Økofinrådet i december 2013, foreslår EØSU, at der øjeblikkeligt træffes foranstaltninger til koordinering og identificering af de nationale og de europæiske myndigheders ansvarsområder for at undgå risikoen for, at beslutninger træffes dobbelt eller endnu værre — at de relevante myndigheders fortolkninger og vurderinger strider mod hinanden. Så snart den fælles afviklingsmyndighed er etableret, bør den sammen med EBA deltage i mekanismens udvikling samt i fastlæggelsen af tekniske standarder.

5.10 EØSU er ikke enig i den kritik, som Kommissionen har fremført vedrørende den relative betydning af aktiviteter, der eventuelt vil blive adskilt. I visse kreditinstitutter vejede disse aktiviteter meget tungt, og på grund af manglende specifikke regler var de forbundet med en meget høj risiko og kunne have ført til en værre systemisk krise end den, der rent faktisk opstod, med forudsigelige katastrofale konsekvenser for afviklingssystemerne og økonomien generelt. Katastrofen blev udelukkende afværget på grund af nye tilførsler af skatteydernes penge og ECB's reaktionsevne.

5.11 EØSU bifalder og støtter Kommissionens udtrykkelige bestemmelser om beskyttelse af erhvervsudøvende i den finansielle sektor, som rammes af alvorlige konsekvenser efter at have udleveret oplysninger om uregelmæssigheder i offentlighedens interesse og som gengældeshandling udsættes for mobning eller bliver afskediget. Denne interne kontrol, der betegnes som whistleblowing, må fremmes og støttes. Bestemmelserne overholdes ofte lemfældigt, omgås og overtrædes og udsætter bankerne og deres ansatte for uberegnelige risici. Den nyligt konstaterede praksis, hvor alle standarder og love overtrædes af til tider velkendte og højt respekterede virksomheder, kunne kun finde sted med det ansattes aktive medvirken!

5.11.1 EØSU opfordrer Kommissionen til at træffe særlige foranstaltninger til kontrol af medlemsstaternes forpligtelser til at vedtage lovgivning, der yder behørig beskyttelse, og til at fremlægge en rapport om emnet inden for to år efter forordningens ikrafttræden.

5.12 EØSU er meget opmærksom på de problemer, der kan være forbundet med forbindelser med tredjelande, navnlig med hensyn til gensidighed og overholdelse af bestemmelser for alle enheder, der opererer i EU. Udvalget mener, at Kommissionens tilgang er afbalanceret og støtter de foranstaltninger, der fremlægges i denne forbindelse. Det går ind for at fortsætte og styrke samarbejdet med USA, navnlig på området finansiel regulering, med henblik på at udvikle systemer, der er så ensartede som muligt og har fælles tilgang til fælles problemer.

5.13 EØSU bifalder desuden, at Kommissionens forordninger er begyndt at give hensigtsmæssige resultater på et af de områder, som EØSU hyppigt har gjort opmærksom på, nemlig administrative sanktioner, idet strafferetlige sanktioner ikke henhører under Kommissionens indsatsområde. Kommissionens forslag virker forholdsomt og hensigtsmæssigt og har afskrækkende virkning.

5.14 EØSU har mange gange tidligere givet udtryk for sine forbehold over for anvendelsen af delegerede retsakter. Selvom det anerkender vigtigheden af at tilpasse lovgivning i årenes løb, påpeger EØSU, at anvendelsen af delegerede retsakter medfører en vis grad af usikkerhed, som ikke er hensigtsmæssig på dette område.

Bruxelles, den 9. juli 2014

Henri MALOSSE
Formand
for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg